

בית הדין התורני לעניני העם והמדינה - ירושלים,
רח' משגב לדך 32,

בחסות הסנהדרין בי"ד גדול של 71 ע"ר

ב"ה תיק ב/תשס"ה

ירון ומרים אדלר בקשה לפסיקת הלכה

משפחת ירון ומרים אדלר וילדיהם [מגורשי שא-נור] פנתה לבית הדין לעניני עם ומדינה בשאלה: האם הם רשאים לפנות לשלטונות על פי חוק פינוי-פיצוי ולקבל את סכום הפיצויים שנקבע להם על עקירתם ועל תקופת מגוריהם בשא-נור וכל הטבה אחרת הקשורה בנושא.

אנו הח"מ כחדא הווינא וקיבלנו את ההחלטה דלהלן:

החלטה:

- א. בית הדין קובע כי חוק הפיצויים הידוע בשמו: חוק 'פינוי – פיצוי' אינו אלא חוק חמס שנכפה על המגורשים, ביניהם משפחת אדלר בניגוד לרצונם כמובא ברמב"ם (עדות פ"ו ה"ד).
- ב. לפיכך החמסנים שעקרו את משפחת אדלר מביתם צריכים כפרה.
- ג. בית הדין קובע בשם תורת ישראל והעם היהודי, כי עקירת אדם מארץ ישראל היא מעשה כפיה תוך עקירת תורת ישראל ומצוותיה והרי הוא בגדר גזרה כנגד מצוות התורה גם אם הגזירה נגזרה על ידי יהודים.
- ד. עקירת היהודים משא-נור יש בה סכנה של שפיכות דמים שכן מסירת חלקים מן השומרון לידי המחבלים תקל עליהם בביצוע מעשי רצח בפעולות חבלה והתאבדות (היה לא תהיה).
- ה. המכריח חיילים ושוטרים לעקור יהודים מביתם ומארצם הרי הוא חוטא ומחטיא את הרבים ומונע מן הרבים לקיים מצווה ואין לו חלק לעולם הבא כמובא ברמב"ם הלכות תשובה פ"ג ה"ו.
- ו. פיצוי כספי, גדול ככל שיהא, אין בו כפרה! כך גם לא בקשת מחילה מכלל ישראל על מסירת חבלי ארץ ישראל לזרים.
- ז. אין למגרשים פתח לתקנה ותשובה אלא בכיבוש כל חבלי ארץ ישראל שהחריבו ובנין כל הבתים והישובים מחדש.
- ח. אל יהין אדם מישראל למחול על הגירוש או להתפייס על כך, שכן בכך, בין השאר, יתן היתר למוסרים להמשיך ולמסור חבלי ארץ נוספים לנכרים.
- ט. באשר לכם משפחת ירון ומרים אדלר, אשר נגזלתם על ידי גזלנים וחמסנים:

1. עליכם ליטול את כל הכספים וההטבות המוצעים לכם על ידי המגרשים, המנשלים, הגזלנים והחמסנים.
2. עליכם לתבוע את מירב הנזקים מכל הסוגים (נזק צער שבת בושת ריפוי): הפיזיים והנפשיים, שנגרמו או ייגרמו בעתיד גם עבור ילדיכם, ככל שהם קשורים בתהליך העקירה, כמו הרס ביתכם, אבדן מטלטליכם, נזק לפריטים סנטימנטליים, גירושכם, השפלתכם, מניעתכם מלקיים מצוות ישוב הארץ בתקופה שגורשתם מהמקום אותו איוותם לנחלתכם. עליכם לתבוע פיצויים בגין ההתעללות הפיזית והנפשית, הצער והבושת, שלילת עסוקיכם; שלילת חירותכם והשלכתכם לכלא בהיותכם נושאי דגל המאבק הלאומי וההתנגדות ביישובכם להתנכלות אליו ובגין היותכם יהודים שומרי מצוות אשר נתנו נפשם על ארץ ישראל. כמו כן עליכם לתבוע פיצוי

מלא בגין הפרדתכם מילדיכם ומסירתם למשמורת בניגוד לרצונכם. לצורך זה עליכם להעריך, עד כמה שניתן, את המזקים העתידיים, לרבות המזקים הנפשיים לכם ולילדיכם.

3. בית הדין אוסר עליכם לחתום על כתב מחילה בגין קבלת כספים כל שהם או על מסמך הקשור בסופיות התביעות אלא אם כן יורה לכם בית הדין לעשות כן.
4. רצוי למסור את זכות הגביה שלכם לבית הדין עם קבלת הודעה על תשלום הפיצויים או עם קבלת המחאה, זאת, כדי שבית הדין יגבה את הכסף מערכאות המדינה. שכן, הזדקקות לדינם אסורה על פי תורתנו הקדושה וכדי שיקויים הדין כ"מציל מידם" ככל דיני המוסר שטרותיו לבית דין.

ההחלטה ניתנה כאן בבית הדין בעי"ק ירושלים תובב"א:
ביום ט' באלול, תשס"ה
על החתום: רבי ישראל אריאל - אב"ד
רבי דב מאיר שטיין, רבי ישי באב"ד, רבי יהודה אדרי, רבי מרדכי אברהמי,
רבי דב אברהם בן שור, רבי הלל וייס.